

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 663

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 19 iulie 2023

SUMAR

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 202 din 20 aprilie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța

Nr.

Pagina

de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. II art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar

2-7

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

303. — Decizie pentru modificarea anexei la Decizia prim-ministrului nr. 350/2022 privind constituirea Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe CEISD

8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 202**

din 20 aprilie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1

alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, în numele și pentru membrii săi, în Dosarul nr. 224/40/2019 al Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.132D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 3.147—3.149D/2019, nr. 244D/2020, nr. 294D/2020, nr. 326D/2020, nr. 1.791D/2020 și nr. 2.142D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, ridicată de același autor în dosarele nr. 203/103/2019, nr. 851/103/2019 și nr. 1.220/103/2019 ale Tribunalului Neamț —

Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 și ale art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, ridicată de același autor în Dosarul nr. 16.858/3/2019 al Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, ridicată de același autor în dosarele nr. 13.406/3/2019 și nr. 16.865/3/2019 ale Tribunalului Olt — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, ridicată de același autor în Dosarul nr. 755/40/2019 al Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal, și cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 alin. (1)—(4) din Legea nr. 285/2010 și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, ridicată de același autor în Dosarul nr. 15.673/3/2019 al Tribunalului Argeș — Secția civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere similitudinea de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 3.147D—3.149D/2019, nr. 244D/2020, nr. 294D/2020, nr. 326D/2020, nr. 1.791D/2020 și nr. 2.142D/2020 la Dosarul nr. 3.132D/2019, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând, în esență, că dispozițiile criticate sunt constituționale, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 195 din 7 aprilie 2022.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 30 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 224/40/2019, și prin Încheierea din 21 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 16.858/3/2019, **Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 [respectiv ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, în Dosarul nr. 16.858/3/2019], ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010.**

8. Prin încheierile din 31 octombrie 2019, pronunțate în dosarele nr. 203/103/2019, nr. 851/103/2019 și nr. 1.220/103/2019, **Tribunalul Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010.**

9. Prin Încheierea din 12 februarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 13.406/3/2019, și prin Încheierea din 21 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 16.865/3/2019, **Tribunalul Olt — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010.**

10. Prin Încheierea din 16 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 755/40/2019, **Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010.**

11. Prin Încheierea din 14 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 15.673/3/2019, **Tribunalul Argeș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) lit. a) din**

Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 alin. (1)—(4) din Legea nr. 285/2010 și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010.

12. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, în numele și pentru membrii săi, în cadrul unor cauze având ca obiect soluționarea cererilor de recalculare a drepturilor salariale și de achitare a diferențelor dintre drepturile salariale efectiv plătite și drepturile salariale ce vor rezulta prin recalculare.

13. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile legale criticate conțin formulări de trimitere la cuantumuri salariale stabilite într-o lună anterioară, potrivit legislației în vigoare în luna respectivă, astfel: „se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna (...)”, „se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna (...)”, „și păstrează salariul, solda sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare brut/brută avute la această dată”. Niciuna dintre normele mai sus menționate nu reglementează concret, precis, clar, cuantumul elementelor salariale, ceea ce generează o situație cu totul ieșită din comun, în care salarizarea personalului bugetar a fost reglementată, în perioada 2010—2017, printr-un lanț nesfârșit de norme de trimitere la norme precedente, care în loc să conțină norme de reglementare substanțială, conține norme de trimitere care, în final, regresează la legislația de salarizare valabilă în anul 2009. Se încalcă principiul securității raporturilor juridice, deoarece fiecare normă criticată este lipsită de claritate și precizie, întrucât nu reglementează efectiv cuantumul drepturilor salariale vizate de reglementare. De asemenea, fiecare normă criticată trimite la o altă normă de trimitere și ultraactivează normele de salarizare care au precedat-o și care și-au încetat efectele la intrarea în vigoare a unei norme criticate, fie prin abrogare expresă, fie prin atingerea termenului de valabilitate a normei. Cu titlu de exemplu, art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 a fost abrogat formal la intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, dar ultraactivat prin art. 38 alin. (2) lit. a) din legea-cadru. Similar, art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 a fost ultraactivat prin art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017.

14. Astfel, se susține că s-a încălcat principiul securității raporturilor juridice întrucât, pe lângă împrejurarea că normele s-au ultraactivat unele pe altele, lanțul normelor de trimitere regresivă a ultraactivat și a perpetuat ultraactivitatea sistemului de salarizare valabil în anul 2009, dar abrogat de la 1 ianuarie 2019. În mod particular, lanțul normelor de trimitere a ultraactivat normele abrogate din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, reglementând coeficienții de funcție și de grad profesional pentru reclamanți, valoarea de referință sectorială, sporurile și alte suplimente, metodele de calcul.

15. Se mai susține că normele contestate încalcă și principiul separației puterilor în stat, deoarece Guvernul a utilizat mecanismul ordonanțelor de urgență succesive pentru a bloca efectul legilor-cadru de salarizare adoptate de Parlament, ca

autoritate legiuitoare. Legile-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice au prevăzut coeficienți noi de funcție și o valoare unică de referință, care însă nu s-au aplicat niciodată, ca efect al textelor contestate din ordonanțele de urgență succesive. Toate legile-cadru de salarizare din anul 2010 până în prezent au stabilit, ca principiu general, principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii. O normă care trimite generic la niște cuantumuri dintr-o lună precedentă care, de altfel, nu sunt precizate nici în normele de salarizare care au precedat-o nu întrunește exigențele de precizie și claritate care caracterizează un act normativ și creează insecuritate juridică, destinatarilor legii fiindu-le imposibil să își adapteze conduita exigențelor legii.

16. În final, se invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale privind criteriile de calitate a legii (spre exemplu, Decizia nr. 201 din 7 aprilie 2016, Decizia nr. 196 din 4 aprilie 2013, Decizia nr. 318 din 21 mai 2019 sau Decizia nr. 654 din 17 octombrie 2017) și prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

17. **Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalul Olt — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul Curții Constituționale nr. 294D/2020, Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal și Tribunalul Argeș — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere că modalitatea de calcul al drepturilor salariale este atributul puterii legiuitoare, atât timp cât vizează politica salarială în cazul personalului plătit din fonduri publice.

18. **Tribunalul Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece textele criticate nu respectă exigențele constituționale referitoare la calitatea legii, generând jurisprudență neunitară.

19. **Tribunalul Olt — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.142D/2020, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.**

20. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

21. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

22. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

23. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din motivările autorului excepției de neconstituționalitate, îl constituie dispozițiile art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.035 din 22 decembrie 2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 27 ianuarie 2010.

24. Cu privire la obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că, în ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, sunt vizate, în realitate, prevederile art. II art. 1 alin. (1) din acest act normativ. Totodată, Curtea observă că prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017. Prevederile art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 au fost abrogate prin art. 39 lit. x) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010. De asemenea, dispozițiile art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 au avut aplicabilitate limitată în timp, în cursul anului 2017. Însă, având în vedere cele reținute prin Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, și faptul că dispozițiile legale criticate sunt incidente în cauzele în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, Curtea urmează să exercite controlul de constituționalitate asupra dispozițiilor criticate, care au următorul cuprins:

— Art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017: „Începând cu data de 1 iulie 2017: a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii,

din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții;”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017: „În perioada 1 martie—31 decembrie 2017, se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna februarie 2017 cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016: „În perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2016 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015: „În anul 2016, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014: „În anul 2015, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.”;

— Art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013: „În anul 2014, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2013 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.”;

— Art. II art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010: „Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează:

Art. 1. — (1) În anul 2012, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de

bază/indemnizațiilor de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011.”;

— Art. 1 din Legea nr. 285/2010: „(1) Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

(2) Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) Cuantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.

(4) Cuantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și cuantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

(5) În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”;

— Art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010: „(1) Începând cu luna ianuarie 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își păstrează salariul, solda sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare brută/brută avute la această dată, fără a fi afectate de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009 prevăzute la art. 10 din Legea nr. 329/2009, care se calculează după cum urmează:

a) la salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare corespunzătoare funcțiilor avute la data de 31 decembrie 2009 se adaugă cuantumul sporurilor și indemnizațiilor care se introduc în acesta/aceasta, prevăzute în notele la anexele la Legea-cadru nr. 330/2009, numai personalului care a beneficiat de acestea, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții;

b) sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale prevăzute în anexele la Legea-cadru nr. 330/2009 care nu se introduc în salariul de bază, solda/salariul funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare se acordă în aceleași cuantumul de la 31 decembrie 2009, numai personalului care a beneficiat de acestea, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, cu respectarea prevederilor art. 23 din Legea-cadru nr. 330/2009.”

25. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) și (5) privind separația și echilibrul puterilor în cadrul democrației constituționale și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor criticate, excepția de neconstituționalitate fiind ridicată de același autor, prin Decizia nr. 624 din 7 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 7 februarie 2022, sau Decizia nr. 195 din 7 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 782 din 5 august 2022. Curtea a invocat jurisprudența sa prin care a reținut, în esență, că, deși după anul 2010 legiuitorul și-a propus instituirea unui sistem de salarizare unic, care să aducă transparență și previzibilitate în materia salarizării, în fapt, drepturile salariale s-au calculat pornind de la cuantumul stabilit potrivit legislației anterioare, în fiecare an actele normative care au reglementat salarizarea personalului bugetar plătit din fonduri publice făcând trimitere la cuantumul drepturilor salariale din anul precedent. Astfel, stabilirea acestor drepturi este un proces dificil, care nu corespunde intențiilor pe care legiuitorul le-a avut atunci când a conceput sistemul unic de salarizare și care face greu de înțeles principiile avute în vedere în reglementarea drepturilor anumitor categorii socioprofesionale. Totodată, calculul drepturilor salariale se face pornind de la cuantumul stabilit potrivit legislației anterioare anului 2010.

27. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată cu privire la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a reținut, la paragrafele 21 și 22 ale Deciziei nr. 195 din 7 aprilie 2022, că stabilirea sistemului de salarizare pentru sectorul bugetar este un drept și o obligație a legiuitorului și că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz și alții împotriva Spaniei*, paragraful 57. Astfel, dispozițiile legale criticate dau expresie opțiunii legiuitorului în materia salarizării personalului bugetar și clarifică pentru perioade precis determinate situația drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, fiind lipsite de echivoc în ceea ce privește destinatarii și efectele juridice pe care le produc. Reținând că, raportat la rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, legiuitorul are libertatea de a reglementa salarizarea în sistemul public, evident cu respectarea prevederilor Constituției, Curtea a constatat că, prin dispozițiile legale criticate, legiuitorul a urmărit, în esență, garantarea cuantumului drepturilor salariale și evitarea scăderii drepturilor salariale ale personalului bugetar.

28. La paragraful 23 al Deciziei nr. 195 din 7 aprilie 2022, Curtea a reținut că textele de lege criticate nu au semnificația repunerii în vigoare a unor acte normative abrogate. Așadar, modalitatea de reglementare prevăzută de textele de lege criticate este diferită de cea analizată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 654 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 7 martie 2018, prin care au fost supuse controlului dispoziții de lege care făceau trimitere la norme anterior abrogate și prin care s-a statuat că adoptarea unei norme care face trimitere la o dispoziție legală care nu mai este în vigoare încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție. În consecință, considerentele acestei decizii nu sunt aplicabile în prezenta cauză.

29. În concluzie, Curtea a constatat că, prin dispozițiile de lege criticate, legiuitorul normează un conținut care întrunește exigențele

de claritate, previzibilitate și accesibilitate, fiind astfel respectate prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție în componentele referitoare la calitatea legii și principiul securității juridice.

30. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție, Curtea a reținut, la paragraful 25 al Deciziei nr. 195 din 7 aprilie 2022, că, sub aspectul competenței de legiferare, relația dintre puterea legislativă și cea executivă se desăvârșește prin competența conferită Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență în condițiile stabilite de art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție. Astfel, ordonanța de urgență, ca act normativ ce permite Guvernului, sub controlul Parlamentului, să facă față unei situații extraordinare, se justifică prin necesitatea și urgența reglementării acestei situații care, datorită circumstanțelor sale, impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public. Pe lângă monopolul legislativ al Parlamentului, Constituția, la art. 115, consacră delegarea legislativă, în virtutea căreia Guvernul poate emite ordonanțe simple [art. 115 alin. (1)—(3)] sau ordonanțe de urgență [art. 115 alin. (4)—(6)]. Astfel, transferul unor atribuții legislative către autoritatea executivă se realizează printr-un act de voință al Parlamentului ori pe cale constituțională, în situații extraordinare și numai sub control parlamentar (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 22 din 21 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 22 mai 2020).

31. Prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 dispun în sensul neaplicării valorii de referință și coeficienților de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010. Aceste prevederi legale fac inaplicabile dispozițiile Legii-cadru nr. 284/2010, dar nu în sensul contracarării voinței legiuitorului, ci în sensul protejării dreptului la salariu, ca drept fundamental, astfel ca implementarea unui nou sistem de salarizare să nu conducă la diminuarea drepturilor salariale ale niciuneia dintre categoriile profesionale plătite din fonduri publice.

32. În consecință, Curtea a constatat că nu se poate reține că prin adoptarea ordonanțelor de urgență criticate s-ar fi încălcat principiul separației puterilor, consacrat de dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție.

33. Cât privește critica referitoare la tehnica de reglementare, Curtea a precizat că aceasta relevă o problemă de legiferare, ce nu poate fi soluționată însă decât de legiuitor, iar nu de Curtea Constituțională în cadrul competențelor sale, consacrate de Legea fundamentală.

34. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile nr. 624 din 7 octombrie 2021 și nr. 195 din 7 aprilie 2022, precitate, își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în cauza de față.

35. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Polițiștilor din România „Diamantul”, în numele și pentru membrii săi, în dosarele nr. 224/40/2019 și nr. 16.858/3/2019 ale Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, dosarele nr. 203/103/2019, nr. 851/103/2019 și nr. 1.220/103/2019 ale Tribunalului Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, dosarele nr. 13.406/3/2019 și nr. 16.865/3/2019 ale Tribunalului Olt — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Dosarul nr. 755/40/2019 al Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal și Dosarul nr. 15.673/3/2019 al Tribunalului Argeș — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 38 alin. (2) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art. 5 alin. (1) lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Olt — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal și Tribunalului Argeș — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 aprilie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru modificarea anexei la Decizia prim-ministrului nr. 350/2022
privind constituirea Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe CEISD**

Având în vedere Adresa Cancelariei Prim-Ministrului nr. 306 din data de 18 iulie 2023, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/27.255/M.A. din 18 iulie 2023,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 alin. (1)—(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2022 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 164/2023,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, anexa „Componența Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe CEISD” la Decizia prim-ministrului nr. 350/2022 privind constituirea Comisiei pentru

examinarea investițiilor străine directe CEISD, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 6 iunie 2022, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACUContrasemnează:

Secretar general al Guvernului,

Mircea Abrudean

București, 19 iulie 2023.

Nr. 303.

ANEXĂ(Anexa la Decizia nr. 350/2022)**COMPONENTA****Comisiei pentru examinarea investițiilor străine directe CEISD**

Nr. crt.	Minister/Autoritate/Structură	Membru titular	Membru supleant
1.	Cancelaria Prim-Ministrului	Alexandru-Mihai Ghigiu, șeful Cancelariei Prim-Ministrului, președinte al Comisiei	Nicolae Comănescu, consilier de stat
2.	Consiliul Concurenței	Bogdan Marius Chirițoiu, președinte	Dan-Virgil Pascu, vicepreședinte
3.	Secretariatul General al Guvernului	Mircea Abrudean, secretar general al Guvernului	Mihnea-Claudiu Drumea, secretar de stat
4.	Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului	Lucian-Ioan Rus, secretar de stat	Mirona Veronica Daia, director
5.	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii	Ionuț-Cristian Săvoiu, secretar de stat	Mariana Ioniță, secretar general
6.	Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării	Bogdan-Mihai Dumea, secretar de stat	Diana Oana Crețu, director
7.	Ministerul Finanțelor	Mihai Diaconu, secretar de stat	Irina Avram, director general
8.	Ministerul Apărării Naționale	Simona Cojocar, secretar de stat	Ion Cornel Pleșa, șef direcție generală
9.	Ministerul Afacerilor Interne	Aneta Matei, secretar de stat	Ion Peligrad, chestor de poliție
10.	Ministerul Sănătății	Tiberius-Marius Brădățan, secretar de stat	Mihai Alexandru Borcan, secretar general
11.	Ministerul Afacerilor Externe	Traian Hristea, secretar de stat	Ovidiu Mălureanu, director Ruxandra Nohaiu, expert principal
12.	Ministerul Energiei	Dan-Dragoș Drăgan, secretar de stat	Mihai-Liviu Mihalache, director

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.